

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3138/2019
27.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужила АА и ББ, обе из ..., чији је заједнички пуномоћник Дарко Шумаревић, адвокат из ..., против тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник Зорица Петронијевић Гајић, адвокат из ..., ради исељења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2003/2017 од 21.12.2017. године, у седници одржаној 27.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2003/2017 од 21.12.2017. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужила за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 1227/16 од 2.10.2016. године, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да се са свим лицима и стварима исели из стана у ... у Ул. ... бр ./ и исти преда тужилама у несметану државину и располагање. Обавезана је тужена да тужилама на име закупнине исплати одређене новчане износе за одређен временски период са законском затезном каматом, као и да тужилама исплати трошкове спора, како је изреком одређено. Одбијен је тужбени захтев тужене којим је тражила да се утврди да јој тужиле дугују новчани износ наведен у изреци, са законском затезном каматом, а одбијен је и приговор компензације тужене, како је изреком наведено.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж 2003/2017 од 21.12.2017. године, одбио жалбу тужене и потврдио првостепену пресуду.

Против наведене правноснажне пресуде тужена је изјавила ревизију из свих законских разлога, наводећи да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса у циљу равноправности грађана, у смислу члана 395. Закона о парничном поступку (погрешно наводећи одредбу члана 404. Закона о парничном поступку).

Тужиле су поднеле одговор на ревизију.

Апелациони суд у Београду није прихватио предлог тужене да, у смислу члана 395. Закона о парничном поступку, Врховном касационом суду предложи

изузетно одлучивање о ревизији тужене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2003/2017 од 21.12.2017. године, о чему је одлучено решењем РЗ 72/2018 од 30.05.2019. године.

Због тога је Врховни касациони суд испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС" 125/04, 111/09), које одредбе се примењују на основу члана 506. Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11, 55/14) и утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

У парници која је покренута тужбом ради иселења и исплате закупнине, предатој суду 02.11.2011. године, вредност предмета спора коју је одредио суд износи 469.104,46 динара.

Дозвољеност ревизије изјављене против правноснажне пресуде донете у другом степену после 31.05.2014. године, као у конкретном случају 21.12.2017. године, цени се по члану 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 55/14).

Будући да је предмет парнице спор имовинскоправне природе, а утврђена вредност предмета спора је 469.104,46 динара, то се у погледу испитивања дозвољености ревизије с аспекта прописаног вредносног цензуса побијаног дела испитује применом члана 23. став 3. наведеног Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку, којим је прописано да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

С обзиром да означена вредност предмета спора од 469.104,46 динара очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, као и да поступак у овој парници није био правноснажно решен до ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку 31.05.2014. године, ревизија тужене није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

Тужиљама не припадају трошкови одговора на ревизију јер исти, у смислу члана 150. ЗПП, нису били нужни за вођење парнице, због чега је одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**